

A co bylo dál

Jelen

Am Dm G C Am

1. Někdy si říkám, jestli ještě znáš můj jméno,
a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.

Na zítřek v televizi hlásí zataženo,
a v můj hlavě už tak bude napořád.

2. Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

R: A co bylo dál, jenom vítr,
po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr,
stromy se až k zemi sklonily.

3. V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty,
a do vlasů ti sedal bílejší sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

R: A co bylo dál, jenom vítr, po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr, stromy se až k zemi sklonily.

4. V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla dovnitř jak zhmotnění můj vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž.